

Medikohistorična rubrika

OB STOLETNICI DELOVANJA ODDELKA ZA INFEKCIJSKE BOLEZNI IN VROČINSKA STANJA SPLOŠNE BOLNIŠNICE V CELJU

(1906–2006)

Gorazd Lešničar

Uvod

Oddelek za infekcijske bolezni in vročinska stanja Splošne bolnišnice Celje letos praznuje stoletnico svojega delovanja. Ob tej priložnosti bo izšel več kot 200 strani obsegajoči spominski zbornik z naslovom »Kronika, razvoj in vizija Oddelka za infekcijske bolezni in vročinska stanja Splošne bolnišnice Celje«. Častitljivi jubilej bomo proslavili ob koncu leta v Narodnem domu v Celju.

Infekcijske bolezni so že stoletja med najpomembnejšimi zdravstvenimi problemi, ki pestijo človeštvo. Številne epidemije in pandemije nalezljivih bolezni so se v našo zgodovino zapisale z ogromnim številom človeških žrtev.

Infektologija je kot veda o nastanku, zdravljenju in preprečevanju infekcijskih bolezni kljub svoji dolgi zgodovini relativno mlada veja medicine iz druge polovice 20. stoletja, ko je napočil čas antibiotikov. Kot specialnost se je infektologija ločila od skupnega debela, tj. interne medicine, kar sovпада tudi z napredkom in razvojem v mikrobiologiji. Katedra za infekcijske bolezni in epidemiologijo je bila na Medicinski fakulteti v Ljubljani zasnovana l. 1947, program specializacije pa je doživel več sprememb in dopolnitev (1).

Zgodovina bolnišnične infektologije na Celjskem in gradnja izolirnice

Začetek infektologije na Celjskem predstavlja institucionalizacija kužnih bolnikov, tj. uzakonitev njihovega nameščanja v posebne ustanove, ki so pridobile pristojnost za izvajanje tovrstnega varstva oz. infektološke dejavnosti. V Celju se je to zgodilo z izgradnjo izolacijskega oddelka septembra l. 1905 oziroma leto kasneje, ko so bili na oddelek sprejeti tudi prvi bolniki.

Celjski infekcijski oddelek (izolirnica) je bil zgrajen kot tretji oddelek celjske bolnišnice. S svojim delovanjem je pričel v l. 1906 kot tretji infekcijski oddelek na Slovenskem. Pred njim sta delovala že dva: od l. 1885 Infekcijski oddelek na Ptujju in od l. 1895 Infekcijski oddelek v Ljubljani.

Zametki celjskega infekcijskega oddelka sežejo sicer že v l. 1870, ko je mestna občina uredila do l. 1873 zasilno izolirnico v takratni Zimovi zgradbi in pričela z osamitvami bolnikov s kolero. Obnovljena »zgodovinska« zgradba še vedno stoji ob nekdanji tovarni Toper, Cesta na grad 5a. Okoliški prebivalci so v tem času zgradili manjšo zgradbo, t. i. »kolera bolnico« na Bregu, ki jo je odnesla reka Savinja v poplavi l. 1933.

L. 1873 je celjska občina odredila, da so v Hoferjevi stari bolnišnici, že takoj ob pričetku njenega delovanja, uredili ločeno sobo za primer kolere. Leto dni po izgradnji celjske Giseline bolnišnice, (ki je imela že interni in kirurški oddelek) tj. l. 1888, so starim bolnišničnim objektom na Hoferjevi domačiji prizidali in v njih uredili šest bolniških sob za izolacijo kužnih bolnikov, predvsem s kolero.

Izolacijski oddelek je bil zgrajen na osnovi starih pojmovanj, da so infekcijske bolnišnice le azil za kužne bolnike, ki potrebujejo samo postelje in bolniško osebje. Takratni projektanti so povsem pozabili na ustrezne sanitarne prostore in prostore za diagnostiko ter terapevtska opravila. Te pomanjkljivosti so se pokazale zlasti ob vseh večjih epidemijah otroške paralize, klopnega meningoencefalitisa, virusnega hepatitisa A in epidemičnih obdobjih okužb dihal in črevesja.

Infekcijski oddelek v Celju je bil v svoji zgodovini trikrat preurejen oziroma dograjen s prizidki: l. 1938, l. 1964 in l. 1990. S tem se mu je površina skoraj podvojila in sedaj znaša cca 1800 m² (Sl. 1, 2) (2–5).

Sl. 1. Infekcijski oddelek v Celju okrog l. 1950.

Sl. 2. Sedanja zunanost infekcijskega oddelka v Celju.

Delovanje infekcijskega oddelka v l. 1945–2005

Strokovna dejavnost oddelka

Do l. 1930 obstajajo le skromni podatki o delovanju oddelka, zgodovinski viri pa govorijo zlasti o izolaciji bolnikov s črevesnimi boleznimi (tifus, paratifus, gripa, kolera), škrlatinko in davico.

Med prvo svetovno vojno so izolirali tudi posamične bolnike s črnimi kozami ter vojake in ranjene z gripo in kolero.

Ohranjena oddelčna matična knjiga sprejetih in odpuščenih bolnikov od konca l. 1929 do l. 1947 kaže vrsto in število bolezni, ki so jih zdravili v takratnem obdobju. Letno je bilo hospitaliziranih okrog 500 bolnikov, v času druge svetovne vojne pa med 250 in 350.

Med obema vojnoma so prevladovali črevesne bolezni, škrlatinka in davica, med drugo svetovno vojno pa tudi bolniki s pegavico, tuberkulozo, tetanusom in gripo. Umrljivost je bila tudi več kot 10 %.

Infekcijski oddelek je v prvih desetletjih svojega delovanja služil predvsem »izolaciji« in zdravljenju zelo kužnih bolnikov, ki so potrebovali tudi karanteno (tifus, kolera, griža, pegavica, davica itd.). Starejši Celjani tako oddelek še danes poimenujejo kar »izolirnica«.

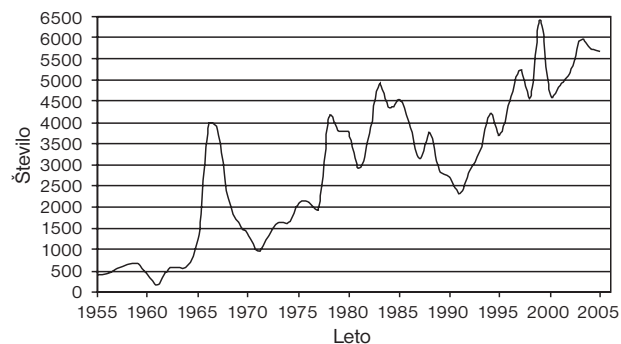
Od l. 1945 dalje imamo za vsako posamezno leto skrbno arhivirana letna oddelčna strokovno-analitična poročila, ki presegajo 2000 strani. Iz njih je mogoče podrobno razbrati nekdanjo »klientelo« in epidemiološke razmere, kakor tudi strokovno-organizacijsko, pa tudi pedagoško-raziskovalno in drugo oddelčno delo za vsako posamično minulo leto.

Tradicija celjskega infekcijskega oddelka je zelo bogata in pestra, saj se je na oddelku v l. 1945–2005 zdravilo več kot 90 tisoč bolnikov (90.808), v ambulantni pa je bilo oskrbljenih 148.776 bolnikov. Sprva visoka, tudi do 6 % umrljivost po l. 1945, je po l. 1975 močno upadla, predvsem zaradi izboljšanja splošnega in socialnega standarda, širitve imunizacijskih programov in uporabe prvih antibiotikov. Do konca l. 2005 je na oddelku umrlo 437 bolnikov, v največji meri zaradi davice, gnojnih meningitisev, oslovskega kašlja in tifusa oz. zapletov omenjenih bolezni. Večina bolnikov (422) je na oddelku umrla do l. 1975. Ker oddelek nima intenzivne enote, so se bolniki, ki so potrebovali intenzivno zdravljenje, kasneje zdravili v respiracijskem centru Infekcijske klinike v Ljubljani in na Internem intenzivnem oddelku Splošne bolnišnice v Celju. Klinična slika številnih infekcijskih bolezni se je spreminjala, število klasičnih infekcijskih bolezni se je močno zmanjšalo, prišle pa so nove, povezane predvsem s prizadetostjo posameznih organov in organskih sistemov v okviru seps, povzročenih tudi že z na antibiotike večkrat odpornimi bakterijami in glivami (Razpr. 1, Sl. 3, 4) (5–10).

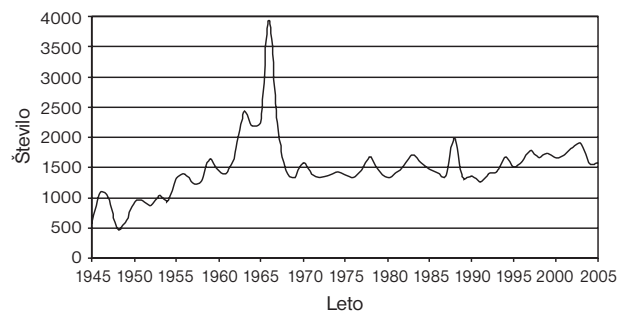
Tudi pri infektoloških bolnikih se vse pogosteje srečujemo s problemom t. i. »komorbidnosti«, predvsem pri starejših in imunsko šibkejših bolnikih, zlasti bolnikih z aidsom in bolnikih na kemoterapiji zaradi rakavih obolenj, problemom nozokominalnih okužb, okužb pri bolnikih z vsadki, bolnikih na dializi, narkomanih in bolnikih, ki so se okužili kot turisti v drugih deželah.

V zadnjih dveh desetletjih smo odprli vrata vsem obiskovalcem in v zadnjem desetletju tudi staršem, ki danes sobivajo skoraj ob vsakem hospitaliziranem predšolskem otroku.

Ob siceršnjem upoštevanju vseh demokratičnih načel in »magne karte« pri otrocih vseskozi skrbimo za

Sl. 3. Ambulantno obravnavani bolniki na Infekcijskem oddelku v Celju v obdobju od l. 1955 do l. 2005.

Sl. 4. Hospitalno obravnavani bolniki na Infekcijskem oddelku v Celju v obdobju od l. 1945 do l. 2005.

dosledno upoštevanje našega hišnega reda, ki temelji predvsem na spoštovanju osnovnih higienskih načel, s čimer preprečujemo možnost prenosa okužb na obiskovalce.

Upamo, da infekcijski oddelek kljub temu, da še vedno zdravi bolnike z nekaterimi hudo nalezljivimi boleznimi, ni več izolirnica oziroma strah zbujujoča zgradba, saj je odprt tudi zunanjim sodelavcem in obiskovalcem. Zdravstveno osebje se trudi, da bi se s prijaznostjo, človečnostjo in partnerskim odnosom kar najbolj približali bolnikom in s tem skrajšali in olajšali čas zdravljenja bolnikov z nalezljivimi boleznimi.

Organizacijska, raziskovalna, pedagoška in druga dejavnost oddelka

Oddelek je ves čas vsestransko prispeval k organizaciji infektološke službe in izgradnji infekcijskih oddelkov v Sloveniji. Sodeloval je pri organizaciji prvih cepljenj v Sloveniji, zlasti proti otroški paralizi in kasneje proti hepatitisu B in gripo. Sodeloval je z različnimi laboratoriji doma in na tujem ter vodil raziskave največ na področju klopnega meningoencefalitisa, virusnih hepatitisov, zdravljenja z antibiotiki in bolnišničnih okužb. Organiziral je številna strokovna srečanja, simpozije ter prispeval vrsto strokovnih člankov, tudi z opisi redkih nalezljivih bolezni in sindromov.

Nekdanji predstojnik oddelka, prof. dr. Janko Lešničar, je l. 1961 v Celju ustanovil Infektološko sekcijo Slovenskega zdravniškega društva, kar ob »okroglih« obletnicah obeležujemo s prirejanjem Infektoloških

Razpr. 1. *Razvrstitev hospitaliziranih bolnikov na Infekcijskem oddelku v Celju v obdobju 1945–2005 po povzročiteljih, s prikazom obolelih in umrlih po dia-gnozah bolezni.*

Obdobje	Okužbe	Število obolelih	Število umrlih
Bakterijske okužbe			
1945–2005	Salmonellosis (salmoneloza)	5035	3
1945–2005	Dysenteria (griza)	944	9
1945–2005	Scarlatina (škrlatinka)	7138	3
1945–2005	Erysipelas (šen)	2623	5
1945–2005	Pertussis (oslovski kašelj)	797	43
1945–2005	Leptospirosis (leptospiroza)	16	0
1945–2005	Mening. bacterialis (bakterijski meningitis)	429	73
1945–1987	Typhus abdominalis (trebušni tifus)	937	34
1945–1984	Paratyphus B (tifusu podobno črevesno obolenje)	1440	9
1945–1990	Tetanus (mrtvični krč)	174	43
1945–1964	Diphtheria (davica)	710	72
1945–1964	Anthrax (vranični prisad)	11	0
1991–2005	Angina streptococcica (streptokokna angina)	738	0
1991–2005	Campylobact. enterocol. (kampilobakterijska driska)	553	0
1991–2005	Lyme borreliosis (lymska borelioza)	2126	0
1991–2005	Lyme erythema migrans (lymska rdečica kože)	430	0
1991–2005	Sepsis, bacteraemia (bakterijska sepsa)	296	0
1995–2005	Clostrid. diff. enterocol. (klostridijska driska)	57	0
1945	Typhus exanthematicus (pegavica)	34	2
	Skupaj	24488	296
Virusne okužbe			
1945–2005	Parotitis epid. (mumps)	538	0
1945–2005	Morbilli (ošpice)	1022	12
1945–2005	Varicella (vodene koze)	385	0
1945–2005	Infectio respirat. ac. (akutna okužba dihal)	5658	5
1945–2005	Mononucleosis infect. (mononukleoz)	872	1
1950–2005	Rubella (rdečke)	147	0
1950–2005	Meningoenceph. ac. virosa (virusni akutni meningoencef.)	4524	7
1951–1961	Poliomyelitis ant. ac. (otročka paraliza)	156	5
1952–2005	Encephalitis arbo («klopni» meningitis)	1988	3
1952–1986	Meningoencep. ac. p. parotit epid. (mumpsni meningitis)	1410	0
1952–1974	Hepatitis A in hepatitis B (vnetje jeter)	7737	1
1971–2005	Hepatitis A (vnetje jeter, povzročeno z virusom hepatitis A)	3844	0
1971–2005	Hepatitis B (vnetje jeter, povzročeno z virusom hepatitis B)	591	0
1975–2005	Herpes zoster (pasavec)	518	0
1983–2005	Gingivostomatitis herp. (vnetje ustne sluznice)	374	0
1991–2005	Hepatitis B in hepatitis C chr. (kronično vnetje jeter)	372	0
1991–2005	Enterocolitis viralis (virusna driska)	803	0
1998–2005	Influenza (gripa)	104	0
	Skupaj	31043	34
Vzročno neopredeljene bolezni			
1983–2005	Enterocolitis (driska)	5258	1
1983–2005	Angina (vnetje nebnic in žrelnice)	1690	0
1985–2005	St. febrilis (vročinsko stanje)	405	0
1987–2005	Pneumonia (pljučnica)	1038	1
1991–2005	Celulitis (gnojno vnetje kože)	1300	0
1991–2005	Cystopyelitis (vnetje sečil)	496	1
1945–2005	Druge neopredeljene bolezni I25090	104	0
	Skupaj	35277	107
	Vsi zdravljeni (in umrli)	90808	437

simpozijev. Zadnjega je l. 2001 v Celju organiziral prof. dr. G. Lešničar (1, 11).

Prof. J. Lešničar je v celjski bolnišnici ves čas spodbujal raziskovanje. Prof. G. Lešničar je veliko prispeval k ustanovitvi Enote za raziskovalno delo l. 1992 v takrat-

nem Zdravstvenem centru. To so l. 1997 preimenovali v Službo za raziskovalno delo in izobraževanje (12). Na celjskem infekcijskem oddelku so se zdravili tako otroci kakor odrasli bolniki, od l. 1993 pa tudi bolniki z nejasnimi vročinskimi stanji. V nekaterih obdobjih so otroci predstavljali več kot 70 % vseh pregledanih bolnikov na oddelku.

Strokovnjaki z oddelka dobro sodelujemo s številnimi strokovnimi institucijami, klinikami in fakultetami doma in na tujem. Skrbimo za neprekinjeno izobraževanje, tako mladih zdravnikov, kakor tudi medicinskih sester oz. tehnikov. Več kot tri desetletja sodelujemo tudi pri dodiplomskem in podiplomskem študiju na Univerzi v Ljubljani in v zadnjih letih tudi v Mariboru. Na MF v Mariboru smo nosilci projektov »Infekcijske bolezni« in »Bolnišnične okužbe« (mikrobiologija II), sodelujemo pa tudi pri dodiplomskem študiju (G. Lešničar). Pripravljamo in vodimo različne projekte predvsem na področju antibiotičnega zdravljenja in profilakse, virusnih hepatitisov in bolnišničnih okužb. Kot uredniki, souredniki, avtorji prispevkov, predvsem pa kot organizatorji, smo zdravniki infekcijskega oddelka (J. Lešničar, G. Lešničar) sodelovali v osmih celjskih številkah Zdravniškega vestnika. Sodelujemo tudi z vodstvom ustanove, predvsem v Strokovnem svetu, vrsto let vodimo tudi Komisijo za obvladovanje bolnišničnih okužb in Komisijo za zdravila. Zelo smo dejavni kot konzultanti, predvsem pri uvajanju empiričnega antibiotičnega zdravljenja, svetovanju mikrobioloških preiskav ter pri obvladovanju bolnišničnih okužb na ravni celotne bolnišnice.

Vsi zaposleni se trudimo za ustvarjanje partnerskega odnosa z bolniki in strokovnimi sodelavci, načrtujemo in izpopolnjujemo klinične poti in smernice ter tvorno sodelujemo pri načrtovanju razvoja infektologije tudi v Razširjenem republiškem kolegiju za infektologijo, Nacionalni komisiji za obvladovanje bolnišničnih okužb (NAKOBO) (od l. 2003) (G. Lešničar) in Nacionalni komisiji za smotrno porabo antibiotikov (od l. 2005) (B. Šibanc) pri Ministrstvu za zdravje RS. Zdravniki smo tudi člani domačih in mednarodnih zdravniških združenj, predvsem na področju hepatologije, klinične mikrobiologije in bolnišničnih okužb. Bibliografski opis zdravnikov infekcijskega oddelka je zelo obsežen, saj obsega blizu 400 objav (COBISS, Bibliografija zdravstvenih delavcev v Zdravstvenem centru Celje J. Lešničarja iz l. 1987) (13).

Oddelčno osebje

Na celjskem infekcijskem oddelku je bilo v različnih obdobjih zaposlenih od 15–30 zdravstvenih delavcev, v zadnjih letih okrog 30 (4–6 zdravnikov, 18–20 medicinskih sester oz. tehnikov, 2–3 administratorke, laborant, višji sanitarni tehnik in višja medicinska sestra za obvladovanje bolnišničnih okužb – SOBO). Od l. 1906–1952 se je zvrstilo šest predstojnikov oddelka, ki so bili predvsem predstojniki internističnih oddelkov.

Infekcijski oddelek je samostojen od l. 1952, ko je predstojnik prvič postal infektolog, dr. Janko Lešničar, dejansko pa od l. 1962, ko je oddelek prevzel sa-

mostojno dežurno službo, ki neprekinjeno deluje vse do danes. Prof. dr. J. Lešničar je oddelek vodil do l. 1986, od takrat do danes je predstojnik prof. dr. Gorazd Lešničar.

Letos, ko praznujemo stoletnico utečenega delovanja infekcijskega oddelka v Celju, želimo predvsem obeležiti in dati priznanje požrtvovalnemu delu medicinskega in drugega »pomožnega« osebja, ki je v tem času previharilo nič koliko kriznih epidemioloških situacij in oskrbelo na tisoče kužnih bolnikov v nekdanj nemogočih prostorskih in težkih higienskih razmerah.

Prav požrtvovalni in neumorni zdravstveni delavci oddelka so tisti, ki so s številnimi odrekani vse od povojnih let do danes z neprekinjeno službo zagotavljali obstoj infektološke dejavnosti na Celjskem. Zaradi kadrovskega stiska in neprestanega pomanjkanja osebja je oddelčno osebje večkrat delalo na robu svojih zmogljivosti. Prav to so bili tudi razlogi, da so zaradi preutrujenosti in higienskih razmer za nalezljivimi boleznimi, kot so tifus, paratifus, davica in druge zbolevali tudi zaposleni.

Vojne vihrine in številne poplave so verjetno zabrisale sledove prenekaterih tragedij, ki so se odigravale v prvih desetletjih delovanja celjskega infekcijskega oddelka.

Sicer pa ima infektologija na Celjskem zelo bogato tradicijo že več kot petdeset let in jeseni l. 1999 je dobila visoko priznanje svoje mestne občine, ko je njen tedanji in sedanji celjski župan, g. Bojan Šrot, za življenjsko delo na področju infektologije podelil nekdanjemu dolgoletnemu predstojniku celjskega infekcijskega oddelka, prim. prof. dr. Janku Lešničarju najvišje priznanje – naziv častnega občana Celja (14).

Zaključki

Sedanji infekcijski oddelek prostorsko žal že dolgo ne zadošča potrebam sedanjega časa, predvsem pa ni neposredno povezan z osrednjo bolnišnico, nima zadovoljivo ločenih otrok od odraslih bolnikov, predvsem pa nima zadostnega števila funkcijsko dobro povezanih sodobnih klimatiziranih bolniških sob, tj. osamitvenih enot s predprostorom in sanitarijami z eno do dvema posteljama. Takšne bolniške sobe bi omogočale tudi zdravljenje imunsko šibkih po presaditvah notranjih organov in kemoterapijah oz. obsevanjih, zlasti otrok (ob sobivanju njihovih staršev), bolnikov s hudimi okužbami, predvsem sepsami, bolnikov z zelo kužnimi boleznimi, kot so influenza in arogegene okužbe (SARS, ptičja gripa) ter bolnikov z vnešenimi, tudi karantenskimi nalezljivimi boleznimi.

Žal so zaradi prostorske stiske funkcijski prostori (ambulante, pisarne, laboratorij) še vedno v kleti oddelka.

V doglednem času še ni videti možnosti za izpolnitev obetov o novem sodobnem objektu, ki je bil načrtovan kot infektološki (klinični) paviljon. Le-ta tako ostaja iluzija, morda pa tudi naše realno upanje prihodnjih let.

Nalezljive bolezni bodo tudi v bodoče nenehno v središču pozornosti svetovne javnosti in Svetovne zdravstvene organizacije (WHO), saj skupaj z nenalezljivimi

mi kroničnimi boleznimi srca in ožilja, malignomi in cerebrovaskularnimi boleznimi predstavljajo največjo zbolevnost in smrtnost pri ljudeh z vseh celin sveta. Nalezljive bolezni povzročajo danes po svetu blizu dvajset milijonov smrtnih primerov letno. Delež nalezljivih bolezni v umrljivosti prebivalstva zahodne Evrope znaša okrog sedem odstotkov, v nerazvitem svetu, kjer živi skupaj polovica, tj. 3 milijarde prebivalcev, pa več kot 40 odstotkov. V zadnjih letih dramatično narašča število primerov malarije, tuberkuloze, kolere, kuge, stekline in griže. Endemija HIV/aidsa je v zgodovini človeštva trenutno največji izziv javnemu zdravstvu. Nalezljive bolezni nimajo le individualnega, marveč širši splošno družbeni in mednarodni pomen. Spremljanje in zatiranje nalezljivih bolezni urejajo nacionalna zakonska določila in posebne meddržavne konvencije, zato si ni mogoče predstavljati, da država, ki vstopa v Evropo in svet, in ki želi postati moderna in visoko civilizirana, ne bi imela razvite in sodobno urejene infektologije. Tudi kronika, ki smo jo izdali ob tej priložnosti, kaže, da ima naša dežela centre z bogato infektološko tradicijo in priznane strokovnjake, ki bodo pri ukrepanju in obvladovanju nalezljivih bolezni kos izzivom sodobnega časa.

Literatura

1. Lešničar G, Reberšek Gorišek J. Vloga infektologa v regijski bolnišnici. Infektološki simpozij, Celje, okt. 5-6 2001. Celje: Grafika Gracer; 2001. p. 43-59.
2. Svet za ljudsko zdravstvo in socialno politiko, MLO Celje - mesto in OLO Celje-okolica. Zdravstvo v Celju in okolici. Celje: Svet za ljudsko zdravstvo in socialno politiko; 1952.
3. Orožen J. Posestna in gradbena zgodovina Celja. Bilten. Ljudski odbor občine Celje. Celje: Celjske tiskarne; 1957.
4. Lešničar J. Ureditev infektološke službe v LRS s posebnim oziranjem na ustanove za zdravljenje infekcijskih obolenj. Celjski zbornik 1959; 1-40.
5. Hrušovar M. Zbornik o razvoju zdravstva na Celjskem od l. 1953 do l. 1985. In: Lešničar J. Infekcijski oddelek 1945-1985. Celje: Unigrafika Štore; 1985. p. 209-25.
6. Lešničar J. Ob osemdesetletnici infekcijskega oddelka ZC Celje (1906-1986). Zdrav Vestn 1986; 55: 510-11.
7. Lešničar J. Razvoj klinične infektologije po II. svetovni vojni. Zdrav Vestn 1996; 65: 363-7.
8. Lešničar J. Razvoj klinične infektologije po II. svetovni vojni - nadaljevanje. Zdrav Vestn 1996; 65: 417-24.
9. Lešničar J. Letna poročila Oddelka za infekcijske bolezni in vročinska stanja SB Celje od l. 1952-1986. Celje: Splošna bolnišnica Celje: l. 1952: 1-8, 1953: 1-7, 1954: 1-7, 1955: 1-5, 1969: 1-22, 1970: 1-22, 1971: 1-27, 1972: 1-31, 1973: 1-31, 1974: 1-33, 1975: 1-31, 1976: 1-27, 1977: 1-24, 1978: 1-28, 1979: 1-26, 1980: 1-33, 1981: 1-35, 1982: 1-33, 1983: 1-30. 1984: 1-29, 1985: 1-32, 1986: 1-32.
10. Lešničar G. Letna poročila Oddelka za infekcijske bolezni in vročinska stanja SB Celje od l. 1987-2005. Celje: Splošna bolnišnica Celje: l. 1987: 1-40, 1988: 1-45, 1989: 1-31, 1990: 1-53, 1991: 1-30, 1992: 1-31, 1993: 1-28, 1994: 1-30, 1995: 1-39, 1996: 1-45, 1997: 1-51, 1998: 1-79, 1999: 1-75, 2000: 1-84, 2001: 1-106, 2002: 1-97, 2003: 1-111, 2004: 1-106, 2005: 1-115.
11. Lešničar J. 40 let Infektološke sekcije SZD - Združenje za infektologijo pri Slovenskem zdravniškem društvu. Infektološki simpozij, Celje, 5-6 okt. 2001. Celje: Grafika Gracer; 7-20.
12. Lešničar G. Celjska številka ob 110. obletnici Celjske bolnišnice. Zdrav Vestn 1997; 41: 16.
13. Lešničar J. Bibliografija zdravstvenih delavcev Zdravstvenega centra Celje. Celje: ZC Celje, Svet za znanstveno-raziskovalno dejavnost Celje; 1987.
14. Urlep F. Prof. dr. Janko Lešničar, častni občan mesta Celje. ISIS 1999; 8: 15.